



**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

73014, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень**

місто Херсон

«06» травня 2026 року

Старший слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту, СУ ГУНП в Херсонській області капітан поліції Лобанов Микола Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022230000005312 від 04.11.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст.ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України

ПОВІДОМИВ:

Горобця Юрія Миколайовича, 08.06.1978 року народження, громадянина України, уродженця м. Гола Пристань Херсонської області, який зареєстрований та проживає за адресою: Херсонська область, Скадовський район, Голопристанська міська громада, с. Нова Збур'ївка, вул. Квіткова (Чапаєва), 11, начальника відділу нагляду та безпеки так званої виправної колонії «Голопристанська виправна колонія (№7)», майора внутрішньої служби, раніше не судимого,

про те, що він підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України;

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Горобець Ю.М.**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

В умовах міжнародного збройного конфлікту майже вся територія Херсонської області з 24.02.2022 знаходилась під окупацією ЗС РФ, у тому числі м. Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022. На цей час окупованою залишається частина Херсонської області, яка знаходиться на лівобережжі річки Дніпро.

Окупація населених пунктів Херсонської області супроводжувалась збройним захопленням військовослужбовцями ЗС РФ державних органів і установ, а також правоохоронних органів, у тому числі підрозділів Державної кримінально-виконавчої служби України на території області, а саме: «Північна виправна колонія (№ 90)», «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)», «Голопристанська виправна колонія (№ 7)» та «Херсонський слідчий ізолятор».

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади на територіях населених пунктів Херсонської

області, які тимчасово контролюються (контролювалися) та утримуються (утримувалися) представниками окупаційної влади та ЗС РФ, окупаційною адміністрацією та службовими особами ЗС РФ спільно з іншими особами з числа громадян РФ та України, у тому числі місцевого населення Херсонської області, були сформовані незаконні органи влади, правоохоронні органи, органи місцевого самоврядування, підрозділи силового блоку тощо, які виконують (виконували) відповідні функції в інтересах окупаційної влади РФ та ЗС РФ, тим самим вчиняють (вчиняли) діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Зокрема, наказом так званого військового коменданта Херсонської області від 07.05.2022 № 18 «Про створення управління та призначення начальника служби виконання покарань по Херсонській області» створено так зване «Управління служби виконання покарань по Херсонській області» (далі – Управління), якому згідно з цим наказом передано в оперативне управління всі кримінально-виправні установи в регіоні.

Відповідно до розробленого Положення про Управління служби виконання покарань по Херсонській області, затвердженого військовим комендантом Херсонської області 13.05.2022 та зареєстрованого 17.05.2022 за № 50 (далі - Положення), Управління є територіальним органом виконання покарань, який здійснює у межах своїх повноважень правозастосовні функції по контролю та нагляду у сфері виконання кримінальних покарань відносно засуджених, функції по утриманню осіб, підозрюваних або обвинувачених у вчиненні злочинів, та підсудних, які перебувають під вартою, їх охороні та конвоюванню, а також функції по контролю за поведінкою умовно засуджених та засуджених, яким судом надана відстрочка відбування покарання, та з контролю по знаходженню осіб, підозрюваних або обвинувачених у вчиненні злочинів, у місцях виконання запобіжного заходу у виді домашнього арешту та за дотриманням ними накладених судових заборон та (або) обмежень.

Тобто, окупаційною адміністрацією РФ на тимчасово окупованій території м. Херсона створено незаконний правоохоронний орган — Управління служби виконання покарань по Херсонській області, на який покладено виконання аналогічних завдань, визначених для Державної кримінально-виконавчої служби України, однак які реалізовувалися та реалізуються в інтересах окупаційної адміністрації РФ у сфері виконання кримінальних покарань.

Пунктом 10 вищевказаного Положення передбачено, що в структуру територіального органу, поміж іншого, входять підвідомчі установи: виправна колонія (далі – ВК) «Північна виправна колонія (№ 90)», розташована за адресою: м. Херсон, вул. Некрасова, 234, ВК «Голопристанська виправна колонія (№ 7)», розташована за адресою: Херсонська область, Голопристанський район, с. Стара Збур'ївка, вул. Набережна, 1, «Слідчий ізолятор № 1», розташований за адресою: м. Херсон, вул. Перекопська, 10, ВК «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)», розташована за адресою: Херсонська область, Білозерський район, с. Дар'ївська, ВК «Снігурівська виправна колонія (№ 5)», розташована за адресою: Миколаївська область, Снігурівський район,

с. Центральне, вул. Суворова, 1, Медичний реабілітаційний центр «Золотий берег», розташований за адресою: Херсонська область, Генічеський район, с. Стрілкове.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, громадянин України Горобець Юрій Миколайович, 08.06.1978 р.н., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід, розуміючи факт захоплення та подальшої окупації більшої частини Херсонської області ЗС РФ, а також те, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону - цілісною і недоторканою, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, не пізніше червня 2022 року (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою переслідування особистих інтересів у вигляді отримання службових повноважень, добровільно обійняв посаду так званого начальника відділу нагляду та безпеки у званні майора внутрішньої служби у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області, а саме у так званій установі ВК «Голопристанська виправна колонія (№ 7)».

Таким чином, Горобець Юрій Миколайович, 08.06.1978 р.н., підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Крім того, згідно із ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та російська федерація (далі за текстом – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до положень статті 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень статті 31 Конвенції жодний примус фізичного чи

морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі статтею 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно із вимогами ст. 49 Конвенції забороняється, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортацію осіб, що перебувають під захистом, з окупованої території на територію окупаційної держави або на територію будь-якої іншої держави, незалежно окупована вона чи ні.

Згідно зі статтею 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: тортури або нелюдяне поводження, нелегальна депортація чи переведення.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом – Додатковий протокол I) встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Поряд з цим, згідно ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.3) тілесні покарання;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Відповідно до вимог ч.ч. 2, 4 ст. 85 Додаткового протоколу I дії, що характеризуються у вищенаведеній Конвенції як серйозні порушення, є серйозними порушеннями цього Протоколу, якщо вони вчиняються проти осіб, які перебувають під владою супротивної сторони й користуються захистом статей 44, 45 і 73 цього Протоколу, або проти поранених, хворих та осіб, що потерпіли корабельну аварію, які належать до супротивної сторони й користуються захистом цього Протоколу, або проти медичного чи духовного персоналу, медичних формувань чи санітарно-транспортних засобів, що перебувають під контролем супротивної сторони й користуються захистом цього Протоколу.

На доповнення до серйозних порушень, зазначених у попередніх пунктах цієї статті та в Конвенції, розглядаються як серйозні порушення цього Протоколу такі дії, коли вони здійснюються навмисне й на порушення Конвенцій або цього Протоколу:

а) переміщення окупаючою державою частини її власного цивільного населення на окуповану нею територію або депортація чи переміщення всього або частини населення окупованої території у межах цієї території чи за її межі на порушення статті 49 Четвертої конвенції.

Крім того, відповідно до ст. 8(2)(a)(ii), (a)(vii) та ст. 8 (2)(b) (viii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду нелюдське поводження; незаконна депортація або переміщення; переміщення всього або частини населення окупованої території у межах чи за межі цієї території є воєнними злочинами.

Збройне захоплення територій Херсонської області почалось разом із повномасштабним вторгненням РФ в Україну. Починаючи з 24.02.2022 частина території Херсонської області поступово почала переходити під контроль російських окупаційних військ, у тому числі Голопристанська громада Скадовського району, яка і на теперішній час перебуває під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ.

Окупація населених пунктів Херсонської області супроводжувалась збройним захопленням військовослужбовцями ЗС РФ державних органів і установ, а також правоохоронних органів, у тому числі підрозділів Державної кримінально-виконавчої служби України на території області, а саме: «Північна виправна колонія (№ 90)», «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)», «Голопристанська виправна колонія (№ 7)» та «Херсонський слідчий ізолятор».

07.05.2022 наказом так званого військового коменданта Херсонської області від російських окупаційних військ, на тимчасово окупованій території Херсонської області створено так зване «Управління служби виконання покарань по Херсонській області», на яке покладено виконання завдань у сфері виконання кримінальних покарань в інтересах окупаційної адміністрації РФ.

Після цього захоплені установи виконання покарань Херсонської області були підпорядковані «Управлінню служби виконання покарань по Херсонській

області».

17.05.2022 на базі захопленої державної установи «Голопристанська виправна колонія (№7)» окупаційною владою створено виправну колонію (далі – ВК) «Голопристанська виправна колонія (№7)» Управління служби виконання покарань по Херсонській області за адресою: Херсонська область, Скадовський район, с. Стара Збур'ївка, вул. Набережна, 1Б.

У червні 2022 року (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені) наказом особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, громадянина України Горобця Юрія Миколайовича, 08.06.1978 р.н., призначено на посаду так званого начальника відділу нагляду та безпеки ВК «Голопристанська виправна колонія (№7)» Управління служби виконання покарань по Херсонській області.

Горобець Ю.М. був достовірно обізнаний про те, що між РФ та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, усвідомлював обставини його існування на території України, а також свою участь у ньому, носив формений одяг та спорядження, які приналежні збройним формуванням РФ та повідомляв ув'язненим про свої владні повноваження.

Досудовим розслідуванням встановлено, що впродовж серпня - вересня 2022 року так званий начальник відділу нагляду та безпеки ВК «Голопристанської виправної колонії (№ 7)» Управління служби виконання покарань по Херсонській області Горобець Ю.М., перебуваючи на тимчасово окупованій території України, а саме за адресою: Херсонська область, Скадовський район, с. Стара Збур'ївка, вул. Набережна, 1Б, діючи під керівництвом особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, залучав засуджених українськими судами осіб, які там відбували покарання, тобто осіб, які є цивільними особами в розумінні ст. 50 Додаткового протоколу I, перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні бути об'єктами нападів, до будівельних та інших видів робіт, застосовуючи до потерпілих нелюдське поводження шляхом заподіяння фізичних та психічних страждань.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату, але не пізніше серпня 2022 року, у невстановлених осіб з числа керівного складу органів виконавчої влади та силових структур РФ виник умисел, спрямований на використання засуджених, які відбували покарання у ВК «Голопристанській виправній колонії (№7)», для виконання будівельних та відновлювальних робіт, вирубки лісу, завантаження та розвантаження матеріалів на території вказаної виправної колонії.

Для реалізації цього наміру залучено працівників Управління служби виконання покарань по Херсонській області, у тому числі начальника відділу нагляду та безпеки ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)» Горобця Ю.М.

Упродовж серпня - вересня 2022 року (точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлені) Горобець Ю.М., перебуваючи на посаді так званого начальника відділу нагляду та безпеки ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)», знаходячись на території вказаної виправної колонії за адресою:

Херсонська область, Скадовський район, с. Стара Збур'ївка, вул. Набережна, 1Б, діючи за попередньою змовою з невстановленими особами, застосовуючи нелюдське поводження, усвідомлюючи, що потерпілі є цивільними особами в розумінні ст. 50 Додаткового протоколу I, тобто особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні бути об'єктами нападів, залучив громадян України Волика Миколу Анатолійовича, 16.06.1981 р.н., Ігранова Олександра Юрійовича, 05.07.1982 р.н., Мазуренка Олександра Олександровича, 07.08.1973 р.н., та інших невстановлених досудовим розслідуванням засуджених українськими судами осіб, які відбували покарання у ВК «Голопристанській виправній колонії (№7)», до будівельних та відновлювальних робіт, а саме: для вирубки лісу, завантаження та розвантаження матеріалів, будівництва бліндажів на території вказаної виправної колонії, тощо.

Кожного дня впродовж зазначеного періоду часу невстановлені досудовим розслідуванням особи конвоювали вказаних потерпілих до Збур'ївського лісового господарства для вирубки лісу з метою подальшого будівництва бліндажів на території ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)», де Горобець Ю.М. контролював виконання вказаних примусових робіт.

Так, під особистим контролем Горобця Ю.М. потерпілі впродовж доби вимушено, під психологічним тиском та загрозою застосування фізичного насильства у разі непокори, виконували різні види робіт, зокрема вирубку дерев, завантаження та перевезення їх до ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)», де будували бліндажі.

При цьому, до осіб, які відмовлялись виконувати примусові роботи, Горобець Ю.М. та інші невстановлені особи, діючи за попередньою змовою між собою, порушуючи ст.ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 Додаткового протоколу I, застосовували нелюдське поводження, яке полягало у завданні сильних фізичних страждань та утриманні потерпілих у неналежних умовах, несумісних з повагою до людської гідності, позбавленні їжі та води.

Так, на початку серпня 2022 року у денний час доби (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Горобець Ю.М., перебуваючи на території ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)», примушував потерпілого Ігранова О.Ю. та інших засуджених розвантажувати вантаж, а саме дерев'яні колоди для бліндажів. Отримавши відмову від Ігранова О.Ю. виконувати вказані роботи, Горобець Ю.М. умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, переслідуючи мету покарання потерпілого та примушування його до праці, віддав розпорядження невстановленим особам на поміщення засудженого Ігранова О.Ю. до «спеціальної ізольованої камери», облаштованої у підвальному приміщенні ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)». Упродовж наступних 5 діб, кожного дня у різний час доби, Горобець Ю.М., знаходячись у вказаному місці утримання потерпілого, продовжуючи переслідувати зазначену вище мету, застосовував до Ігранова О.Ю. фізичне насильство, яке полягало у нанесенні кожного разу не менше 10 (точна кількість у ході досудового розслідування не

встановлена) ударів руками та ногами по тулубу та голові потерпілого, чим останньому спричинено сильний фізичний біль.

Через 5 днів утримання у вказаному місці Ігранова О.Ю. переведено до загального приміщення (бараків), після чого впродовж наступних чотирьох місяців, приблизно до початку листопада 2022 року, побоюючись за власне життя і здоров'я, потерпілий вимушено виконував різні види робіт на території ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)».

Крім того, наприкінці серпня 2022 року у денний час доби (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Горобець Ю.М., перебуваючи на території ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)», примушував потерпілого Волика М.А. та інших засуджених їхати для виконання робіт по вирубці лісу. Отримавши відмову від Волика М.А. виконувати вказані роботи, Горобець Ю.М. умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, переслідуючи мету покарання потерпілого та примушування його до праці, віддав розпорядження невстановленим особам на приміщення засудженого Волика М.А. до «спеціальної ізольованої камери», облаштованої у підвальному приміщенні ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)». Упродовж наступних 10 днів, кожного дня у різний час доби, Горобець Ю.М., знаходячись у вказаному місці утримання потерпілого, продовжуючи переслідувати зазначену вище мету, застосовував до Волика М.А. фізичне насильство, яке полягало у нанесенні кожного разу не менше 10 (точна кількість у ході досудового розслідування не встановлена) ударів руками та ногами по тулубу та голові потерпілого, чим останньому спричинено сильний фізичний біль.

Через 10 днів утримання у вказаному місці Волика М.А. переведено до загального приміщення (бараків), після чого впродовж наступних 16 місяців, приблизно до грудня 2023 року, побоюючись за власне життя і здоров'я, потерпілий вимушено виконував різні види робіт на території ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)».

Також, на початку вересня 2022 року у денний час доби (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Горобець Ю.М., перебуваючи на території ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)», примушував потерпілого Мазуренка О.О. та інших засуджених їхати для виконання робіт по вирубці лісу. Отримавши відмову від Мазуренка О.О. виконувати вказані роботи, Горобець Ю.М. умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, переслідуючи мету покарання потерпілого та примушування його до праці, віддав розпорядження невстановленим особам на приміщення засудженого Мазуренка О.О. до «спеціальної ізольованої камери», облаштованої у підвальному приміщенні ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)». Упродовж наступних 3 днів, кожного дня у різний час доби, Горобець Ю.М., знаходячись у вказаному місці утримання потерпілого, продовжуючи переслідувати зазначену вище мету, застосовував до Мазуренка О.О. фізичне насильство, яке полягало у нанесенні кожного разу не

менше 10 (точна кількість у ході досудового розслідування не встановлена) ударів руками та ногами по тулубу та голові потерпілого, чим останньому спричинено сильний фізичний біль.

Через 3 доби утримання у вказаному місці Мазуренка О.О. переведено до загального приміщення (бараків), після чого впродовж наступних 3 місяців, приблизно до листопада 2022 року, побоюючись за власне життя і здоров'я, потерпілий вимушено виконував різні види робіт на території ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)».

У період ув'язнення у «спеціальній ізольованій камері» потерпілих Волика М.А., Ігранова О.Ю. та Мазуренка О.О. утримували у підвальному приміщенні розміром приблизно 6 квадратних метрів, у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, непридатних для перебування людини, обмежували у наданні їжі, що викликало страждання від голоду, без належного місця для сну (металеві відкидні ліжка), не надавали жодних засобів гігієни, забороняли приймати лежаче положення після ранкового підйому (з 05.00 до 22.00 год.), змушуючи впродовж дня стояти у воді, яку наливали на підлогу кожні дві-три доби. Тобто потерпілі перебували в умовах, які загрожували їх життю та здоров'ю, але вони не мали можливості вільно залишити місце утримання.

Отже, Горобець Ю.М. за попередньою змовою групою осіб з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, вчинив дії, спрямовані на порушення законів та звичаїв війни, що полягали у нелюдському поводженні з цивільним населенням: завданні сильних фізичних побоїв і тілесних ушкоджень засудженим за вироками українських судів Волику М.А., Ігранову О.Ю. та Мазуренку О.О. з метою примушування останніх до виконання різного роду робіт; утриманні потерпілих в камері непристосованій до тривалого перебування осіб, в антисанітарних умовах, позбавленні їжі та води, чим порушив вимоги ст.ст. 27, 31, 32 Конвенції (заборона завдання фізичних страждань, нелегальне ув'язнення) та ст. 75(2)(а)(а.3), (b) Додаткового протоколу I (заборона тілесних покарань, знуцання над людською гідністю).

Таким чином, Горобець Юрій Миколайович, 08.06.1978 року народження, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Крім того, Горобець Юрій Миколайович, 08.06.1978 року народження, будучи достовірно обізнаним про те, що між РФ та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, займаючи посаду так званого начальника відділу нагляду та безпеки ВК «Голопристанської виправної колонії (№ 7)» у званні майора внутрішньої служби, упродовж жовтня-листопада місяця

2022 року, діючи на виконання злочинного наказу особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, умисно та за попередньою змовою з іншими особами, обвинувальні акти стосовно яких направлено до суду, а також з невстановленими досудовим розслідуванням особами, вчинив порушення законів і звичаїв війни, що полягали у депортації та переміщенні до установ виконання покарань Російської Федерації та тимчасово окупованих територій України, без згоди та із застосуванням примусу осіб, які за вироками українських судів були засуджені та відбували покарання в установах виконання покарань Херсонської області, чим порушив вимоги ст.ст. 49, 147 Конвенції, ст. 85(4)(а) Додаткового протоколу I.

Окупація населених пунктів Херсонської області супроводжувалась збройним захопленням військовослужбовцями ЗС РФ державних органів і установ, а також правоохоронних органів, у тому числі підрозділів Державної кримінально-виконавчої служби України на території області, а саме: «Північна виправна колонія (№ 90)», «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)», «Голопристанська виправна колонія (№ 7)» та «Херсонський слідчий ізолятор».

07.05.2022 наказом так званого військового коменданта Херсонської області від російських окупаційних військ, на тимчасово окупованій території Херсонської області створено так зване «Управління служби виконання покарань по Херсонській області», на яке покладено виконання завдань у сфері виконання кримінальних покарань в інтересах окупаційної адміністрації РФ.

Після цього захоплені установи виконання покарань Херсонської області були підпорядковані «Управлінню служби виконання покарань по Херсонській області».

При цьому до захоплення в державній установі (далі – ДУ) «Північна виправна колонія (№ 90)» відбували кримінальні покарання 858 осіб, в ДУ «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)» - 242 особи; в ДУ «Голопристанська виправна колонія (№ 7)» – 737 осіб; в ДУ «Херсонський слідчий ізолятор» - 321 особа.

У червні 2022 року (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені) наказом особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, громадянина України Горобця Юрія Миколайовича, 08.06.1978 р.н., призначено на посаду так званого начальника відділу нагляду та безпеки ВК «Голопристанська виправна колонія (№7)» Управління служби виконання покарань по Херсонській області.

Горобець Ю.М. був достовірно обізнаний про те, що між РФ та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, усвідомлював обставини його існування на території України, а також свою участь у ньому, носив формений одяг та спорядження, які приналежні збройним формуванням РФ та повідомляв ув'язненим про свої владні повноваження.

Упродовж липня – вересня 2022 року за наказом особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, його підлеглими примусово перевезені до ДУ «Північна виправна колонія (№ 90)» засуджені за вироками українських судів особи, які відбували покарання у державних установах «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)» та «Снігурівська виправна колонія (№ 5)», що розташована за

адресою: вул. Суворова, 1, сел. Центральне, Миколаївського району Миколаївської області, та була захоплена військовослужбовцями ЗС РФ 04.03.2022. В останній, на час її захоплення, відбувало покарання 97 осіб.

У період з 20.10.2022 по 02.11.2022 службові особи окупаційних установ відбування покарань в Херсонській області, діючи спільно та за попередньою змовою, разом з працівниками УФСВП Росії по Республіці Крим та м. Севастополю на п'яти «спеціальних автомобілях» для перевезення підозрюваних і обвинувачених з надписами ФСВП Росії примусово перемістили засуджених з ДУ «Північна виправна колонія (№ 90)» та ДУ «Херсонський слідчий ізолятор» до захопленої ДУ «Голопристанська виправна колонія (№ 7)».

Надалі, призначений окупаційною владою начальник ВК «Голопристанська виправна колонія (№7)» - особа, стосовно якої обвинувальний акт скеровано до суду, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше жовтня-листопада 2022 року, віддав наказ своїм підлеглим, у тому числі начальнику відділу нагляду та безпеки ВК «Голопристанської виправної колонії (№7)» Горобцю Ю.М., про депортацію та примусове переміщення засуджених, які відбували покарання в установах відбування покарання Херсонської області за вироками українських судів, до аналогічних установ РФ та тимчасово окупованої території України.

Діючи на виконання вказаного наказу Горобець Ю.М. у період часу з 20.10.2022 по 07.11.2022, перебуваючи у приміщенні захопленої будівлі ДУ «Голопристанська виправна колонія № 7» за адресою: Херсонська область, Скадовський район, с. Стара Збур'ївка, вул. Набережна, 1Б, з метою реалізації злочинного наказу особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, діючи за попередньою змовою групою осіб з особою, стосовно якої також обвинувальний акт направлено до суду, іншими невстановленими особами, умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, координував процес та безпосередньо приймав участь у депортації та переміщенні засуджених осіб, які є цивільними особами в розумінні ст. 50 Додаткового протоколу I, перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, до установ виконання покарань Російської Федерації та тимчасово окупованої території України, що полягало: у наданні відповідних вказівок конвоїрам, зачитуванні в камерах списків засуджених, яким необхідно було покинути приміщення; здійсненні контролю за процесом завантаження засуджених у спеціальний транспорт для подальшого переміщення; здійсненні контролю за вивантаженням засуджених. При цьому зазначені дії вчинено без наявності підстав для вжиття заходів забезпечення безпеки ув'язнених та за відсутності будь-якої загрози їх життю та здоров'ю, оскільки територія, де знаходилась ДУ «Голопристанська виправна колонія № 7», не піддавалась обстрілам, жодних військових дій поблизу не відбувалось.

Так, під безпосереднім контролем та за участі Горобця Ю.М., який діяв за попередньою змовою з іншими працівниками Управління служби виконання покарань по Херсонській області, а також невстановленими працівниками УФСВП Росії по Республіці Крим та м. Севастополю, у вищевказаний період

часу на «спеціальних автомобілях» для перевезення ув'язнених, примусово та всупереч їх волі, з погрозами застосування фізичного насильства у разі непокорі, депортовано та переміщено засуджених з ВК «Голопристанської виправної колонії (№ 7)», яка знаходиться на тимчасово окупованій території України за адресою: вул. Набережна, 1Б, с. Стара Збур'ївка Скадовського району Херсонської області, до установ виконання покарань Російської Федерації та тимчасово окупованих територій України, зокрема: Луньова В'ячеслава Олексійовича, 29.08.1985 р.н., Автономова Михайла Сергійовича, 22.06.1986 р.н., Галицького Миколу Олександровича, 01.12.1969 р.н., Піштігана Андрія Івановича, 11.08.1983 р.н., Саліванова Віталія Миколайовича, 08.01.1983 р.н., Воробйова Володимира Петровича, 16.05.1972 р.н., Греця Ігора Юрійовича, 17.11.1986 р.н., депортовано до **Федеральної казенної установи «Виправна колонія № 2» УФСВП Росії по Краснодарському краю**, яка розташована за адресою: РФ, Краснодарський край, Усть-Лабинський район, сел. Двубратське, вул. Мостова, 1; Петрова Олександра Олександровича, 12.01.1972 р.н., Іванова Дмитра Івановича, 09.02.1993 р.н., Василенка Максима Георгійовича, 10.09.1980 р.н., Малого Сергія Васильовича, 02.09.1971 р.н., Задорожнього Сергія Васильовича, 17.06.1964 р.н., депортовано до **Федеральної казенної установи «Виправна колонія № 14» УФСВП Росії по Краснодарському краю**, яка розташована за адресою: РФ, м. Краснодар, вул. Калініна 58; Ярмаша Володимира Вікторовича, 13.04.1976 р.н., депортовано до **Федеральної казенної установи «Виправна колонія № 5» УФСВП Росії по Краснодарському краю**, яка розташована за адресою: РФ, Краснодарський край м. Апшеронськ, вул. Радянська 175; Артьомова Дмитра Юрійовича, 16.06.1977 р.н., Швигара Романа Васильовича, 13.10.1994 р.н., Кислицю Сергія Сергійовича, 08.06.1982 р.н., депортовано до **Федеральної казенної установи «Виправна колонія № 26» УФСВП Росії по Волгоградській області**, яка розташована за адресою: РФ, Волгоградська область, м. Волгоград, вул. Орджонікідзе, 99; Левченка Святослава Миколайовича, 04.09.1973 р.н., Широкограда Євгена Сергійовича, 24.05.1991 р.н., депортовано до **«Лікувально-виправного закладу № 23» УФСВП Росії по Волгоградській області**, який розташований за адресою: РФ, Волгоградська область, м. Урюпинськ, вул. Гора Східна, 151; Косяка Дмитра Вікторовича, 21.05.1980 р.н., Голепу Олександра Івановича, 14.10.1976 р.н., Гуцола Олександра Валерійовича, 16.09.1991 р.н., Мазуренка Олександра Олександровича, 07.08.1973 р.н., Ободовського Дениса Борисовича, 24.01.1981 р.н., Яковенка Олександра Сергійовича, 27.06.1993 р.н., Бойка Дмитра Сергійовича, 17.05.1995 р.н., Хомчака Павла Олександровича, 01.02.1992 р.н., Триндюка Олександра Володимировича, 19.04.1982 р.н., **переміщено до Федеральної казенної установи База відпочинку «Коралл» УФСВП Росії по Херсонській області**, яка розташована за адресою: Херсонська область, Генічеський район, сел. Щасливцеве, вул. Набережна, 15.

Отже, Горобець Ю.М. на виконання наказу особи, стосовно якої обвинувальний акт направлено до суду, за попередньою змовою з особою, обвинувальний акт стосовно якої також направлено до суду, та іншими невстановленими особами вчинив порушення законів та звичаїв війни, які

полягали в депортації та переміщенні без згоди та із застосуванням примусу осіб, що перебувають під захистом, з Херсонської області до російської федерації та до тимчасово окупованої нею території України, чим порушив вимоги ст.ст. 49, 147 Конвенції та ст. 85(4)(а) Додаткового протоколу I.

Таким чином, Горобець Юрій Миколайович, 08.06.1978 року народження, підозрюється у порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Старший слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту,
СУ ГУНП в Херсонській області
капітан поліції



Микола Миколайович ЛОБАНОВ

ПОГОДЖЕНО

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні-
прокурор відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту,
Херсонської обласної прокуратури



Павло Григорович МОШКОВСЬКИЙ

«06» травня 2026 року

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Горобцю Ю.М. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Додаткові права підозрюваного у разі здійснення щодо нього спеціального досудового розслідування або спеціального судового провадження

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження. - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24-1

ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297-1. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (*in absentia*) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258-6, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 442-1, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297-2. Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;

4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;

5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297-3. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297-2 цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297-4. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи, щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-1 цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297-5. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2026 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

**Старший слідчий відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту,
СУ ГУНП в Херсонській області
капітан поліції**



Микола Миколайович ЛОБАНОВ